

Bergen, 27.05.2009

Bergen kommunes høringsuttalelse til revidert forskrift om konsekvensutredning (KU)

Det vises til høringsbrev datert 22.04.09, samt høringsnotat datert 21.04.09.

Innledningsvis vil vi påpeke at grepet i 2005-forskriften med å knytte KU'en tett til planprosessen i tilknytning til krav om planprogram har vært opplevd som hensiktsmessig og rasjonelt. Likeledes har vi gode erfaringer med at kommunen fikk utvidet mandat/rolle som ansvarlig myndighet. At disse prinsippene videreføres er positivt.

Bergen kommunes merknader, satt opp i uprioritert rekkefølge, er blant annet basert på erfaringer med den gjeldende forskriften:

1. Det er ofte problematisk å skille mellom generelle høringsuttalelser som er knyttet til planen/planprogrammet og høringsuttalelser som er knyttet til de spesifikke konsekvensutredningstemaene. Entydig skille er viktig når kommunen som ansvarlig myndighet for konsekvensutredningen skal synliggjøre hvordan merknadene er vurdert og tatt hensyn til. Vi registrer at den reviderte forskriften ikke inneholder endringer som vil bøte på dette forholdet (§ 10, 11 og 12 er uendret). Det er ønskelig at den reviderte forskriftene bidrar til å gjøre dette skillet klarere.
2. Planprogrammene som ulike konsulenter leverer kan variere en del i utforming siden det ikke er klare krav til hvordan planprogram med konsekvensutredninger skal utarbeides. Et problem med dette kan eksempelvis være at man, på tross av grundige delrapporter fra ulike faginstanser, kan oppleve at de tverrfaglige avveiningene blir for lite systematiske / metodiske, og at planprogrammene med konsekvensutredning ikke i tilstrekkelig grad synliggjør hvordan avveiningene blir gjort. Det ville vært en fordel om det ble utviklet en klarere mal for hvordan planprogram skal utformes, selv om det naturligvis må være rom for fleksibilitet.
3. Det bør være et krav / tydeliggjøres i forskriften at kjente kunnskapskilder som skal nyttes må framgå av planprogrammet i tidlig fase, slik at høringsinstansene blir gjort kjent med disse og evt. kan peke på andre relevante kilder, - evt. påpeke om det bør innhentes ny kunnskap.
3. Merknad til forskriftens § 6, 2. ledd:
Erfaring viser at det kan være vanskelig for kommunen å få private aktører til å utrede relevante og realistiske alternativer på en tilstrekkelig god måte, slik forskriftens § 6, 2. ledd tar sikte på. Forslagsstillere har lett for å raskt gå inn på "sine" foretrukne løsninger.
4. Merknad til forskriftens § 4:
Kravene kan oppleves som noe mangelfulle vedrørende temaet landskap, og bør vurderes utvidet, eksempelvis med utgangspunkt i den europeiske landskapskonvensjonen. Forskriften legger tilsynelatende ensidig vekt på referanser til verdifulle landskap der det allerede er gjort vedtak, eller er starta prosesser med tanke på vern. Forskriften bør kunne framkalle prosesser for å vinne ny kunnskap om landskapsverdier som hittil ikke har vært påvist/omtalt, jfr. den vekt landskaps-

konvensjonen legger på "hverdagslandskapet". At det finnes en europeisk konvensjon for temaet tyder på at temaet er viktig.

5. Bergen kommune fikk i arbeidet med den gjeldende KPA'en reaksjon fra Fylkesmannen fordi temaet *Helse* ikke var godt nok konsekvensutredet. Bergen kommune har fått opplyst at påtenkt veileder fra Helsedirektoratet p.t. ligger på is. Denne bør fullføres.
6. Vedrørende overgangsbestemmelse § 21, 1. ledd:
Spørsmålet om hvorvidt "saksbehandling" av en plan eller tiltak er startet opp før denne forskriften trer i kraft (og således kan unngå KU-krav etter ny forskrift) er uklart formulert, slik det er gjengitt i høringsutkastet.
Hva er "saksbehandling" i denne sammenheng? Er eksempelvis avholdelse av et "oppstartmøte" å anse som saksbehandling? Det anbefales at forskriften tydeliggjør dette, da det for en del planer kan ha stor betydning.
7. Merknad til § 7 *Høring, behandling og fastsetting av program*
Erfaringsmessig er fastsetting av planprogram *senest innen 10 uker* etter frist for uttalelser litt knapp tid.
